

Drakten

*”Han sier til ham: Venn, hvordan er du kommet inn her uten bryllupsklær? Men han tidde.
” Mt. 22,12.*

Når en konge holder bryllup ber en ikke hvem som helst. Da går det etter rang, verdighet og fortjeneste. I Guds rike er det helt annerledes. En skulle gå *”ut til veikryssene, og be inn til bryllupet alle som dere treffer på. Så gikk da disse tjenerne ut på veiene og fikk sammen alle dem de fant, både onde og gode, og bryllupshuset ble fullt av gjester.”* (Mt.22,9f.)

Når det står at *”de innbudte var den ikke verd.”* har det ikke noe med at de ikke var verdig nok eller hadde den sosiale status som måtte til for å bli innbudt. Det var bare to ting det berodde på, og det var om de hørte innbydelsen og tok imot. De var verdige. De som ikke var verdige var de som sa nei til innbydelsen og ikke brydde seg om det.

Nå kaller himlenes Gud deg til å komme til bryllup. *”La oss glede oss og fryde oss og gi ham æren! For Lammets bryllup er kommet, og hans brud har gjort seg rede.”* (Åpb.19,7). Det som er så vondt er at de fleste forkaster Jesus, og sier nei til innbydelsen.

Det vi her skal være opptatt med er ikke de som sa nei. Men vi skal se på han som sa ja. Bryllupshuset ble til slutt fullt av gjester av de som sa ja til å komme. *”Men da kongen gikk inn for å se gjestene, så han der en mann som ikke hadde bryllupsklær på. Han sier til ham: Venn, hvordan er du kommet inn her uten bryllupsklær? Men han tidde. Da sa kongen til tjenerne: Bind hender og føtter på ham og kast ham ut i mørket utenfor! Der skal de gråte og skjære tenner. For mange er kalt, men få er utvalgt.”* (v.11-14).

Hvem er mannen uten bryllupsklær?

Det betyr ikke at det er noen som kommer inn i himmelen ved en feiltakelse og så blir han kastet utenfor. Derimot betyr det at det er folk her på jord som har brudd med verden, og vil være kristne. De går i kirke og bedehus. De deltar aktivt i forsamlingsarbeid og i menighetsrådet. De leser sin Bibelen, bekjenner sine synder for Gud. Hele deres livsførsel bærer preg av at her står vi ovenfor et kristent menneske. Allikevel mangler de det viktigste. Herren som ser alt, har gjennomskuet det hele. *”Men snart er det slutt på dette spillet. Snart kommer Den Store, Den Hellige, han som har sett hele skuespillet. Han kommer med det endelige budskapet: Nå er det slutt! Gjør opp ditt regnskap! Så står vi overfor dødens ansikt og alvor. Da stilles vi avslørt og avkledd fram for Den Helliges øyne. Å, hvor forferdelig det vil være hvis vi hele tiden bare har hyklet! Nettopp fordi nåden er så stor og det himmelske barnekåret så herlig, er det også så veldig farlig hvis ikke vår kristendom er av sannheten.”* (Carl O. Rosenius).

Det var ikke tilstrekkelig at han hadde sagt ja til innbydelsen og kom. Dette lærer oss at det å være en kristen er å ha bryllupsklærne på, det vil si en annen kledning enn våre egne klær.

Vår egen kledning

Det står i Jes.64,5 *”Vi ble som den urene alle sammen. All vår rettferdighet ble som et urent klesplagg”* Dette ville ikke jeg ha skrevet. Jeg ville ha skrevet det slik: *”Vi ble som den urene alle sammen. All vår synd ble som et urent klesplagg.”* Det står ikke *”all vår synd”* men det står *”all vår rettferdighet.”* Når vår rettferdighet, er et urent klesplagg, det vil si, det beste som finnes hos oss, hva da med resten? Dette viser oss at vår kledning holder ikke mål innfor Gud. Vi leser i 1.Kong. 22 om Judas konge Josafat som gjester Akab, som vil ha ham med i krig mot syrerne. Alle Akabs profeter lover dem seier, men profeten Mika forutsier nederlag. *”Da sa Israels konge: Ta Mika og før ham tilbake til byens høvedsmann Amon og til kongesønnen Joas. Og si til dem: Så sier kongen: Sett ham i fangehuset og la ham leve på knapp tildeling av vann og brød til jeg kommer uskadd hjem igjen! Mika sa: Kommer du uskadd hjem igjen, så har Herren ikke talt gjennom meg. Og han sa: Hør dette, alle folk!”* (v.26-28). *”Og Israels konge sa til Josafat: Jeg vil forkle meg og så gå i striden. Men du kan ta på deg dine vanlige klær! Så forkledde Israels konge seg og gikk i striden.”* (v.30).

Akab forkler seg som en vanlig soldat, for å unngå at syrerne særlig vil rette sine våpen mot ham. *"Men en mann spente buen og skjøt på måfå. Han traff Israels konge mellom brynjeskjørtet og brynjen."* (v.34). Det resulterte i at han døde.

Herren fant det ømme punktet. Om du kler deg i andre "klær", og tror at nå er det ingen som ser deg eller kjenner deg igjen, så kan vi ikke skjule noe for Gud. Han ser det alt i sammen.

Bryllupsdrakten

Hva er den drakten vi må ha for å stå for Gud? Det er Jesus selv. "Bryllupsklærne" er Kristus alene som er en soning for all vår synd ved sitt blod.

Dette skildres på forskjellige måter i bibelen. *"Men Josva var kledd i skitne klær der han stod for engelens åsyn. Og engelen tok til orde og sa til dem som stod foran ham: Ta de skitne klærne av ham! Og til ham selv sa han: Se, jeg tar din misgjerning bort fra deg og kler deg i høytidsklær"* (Sak.3,3f)

I Es.61 skildrer Herren den frelse han kommer for å bringe til Sion, og så synger Sion tilbake til ham: *"Jeg vil glede meg i Herren, min sjel skal fryde seg i min Gud. For han har kledd meg i frelsens drakt, i rettferdighetens kappe har han svøpt meg - lik brudgommen, som setter på seg en lue prektig som prestens, og lik bruden, som pryder seg med sine smykker."* (v.10).

Kledningen er noe vi tar utenpå oss. Det er en rettferdighet utenfor oss. De gamle kalte den for en fremmed rettferdighet. Ved troen på Jesus er vi hellige, ulastelige og ustraffelige. (Kol.1,22). Så skal jeg stå for Gud i en annen person, fordi Kristus er mitt liv. Jeg er iført hans liv, hans renhet, lydighet og hellighet.

*Det er nok det som Jesus gjorde,
Det er nok det som han har sagt.
∴ Han har sona di synd den store,
Og deg vunne så rein ei drakt. ∴*

Hvis du vil ha det på en annen måte så blir du ikke frelst, og da eier du ikke den drakten som kreves for å stå for Gud. Det er godt for meg å vite at Jesu frelsesverk er nok for meg.

I 2.Kor.12,9 står det at *"min nåde er nok for deg"* I den svenske bibelen 2000 står det at *"min nåd är allt du behöver"* Det er ikke bare at nåden er nok for meg, men den er alt hva jeg behøver både for å leve som kristen her i livet, og også kunne stå for Guds domstol.

Den yngste sønnen

Det står i Lk.15 om den bortkomne sønnen da han kom hjem igjen etter å levd et utsvevende liv. *"Og han stod opp og kom til sin far. Men da han ennå var langt borte, så hans far ham, og han fikk inderlig medynk med ham. Han løp ham i møte, falt ham om halsen og kysset ham. Da sa sønnen til ham: Far, jeg har syndet mot himmelen og for deg. Jeg er ikke lenger verdig til å kalles din sønn. Men faren sa til sine tjenere: Skynd dere! Ta fram den beste kledningen og ha den på ham. Gi ham en ring på hånden hans, og sko på føttene. Hent gjøkalven og slakt den, og la oss ete og være glade! For denne min sønn var død og er blitt levende, han var tapt og er blitt funnet. Og de begynte å være glade."* (Lk.15,20-24).

Det er en ting verdslige mennesker aldri kommer til å forstå og må forarges på. Det er at den som har syndet stort her i livet, skal kunne få nåde, men den som har stelt seg fint, og har gjort rett og skjelt for seg, blir forkastet av Gud. Den eldste sønnen som i mange år hadde tjent faren sin, og aldri overtrådt noe av hans bud, fekk ingenting. (v.29)

Men den yngste som hadde sløst bort eiendommen sammen med skjøger, for han ble kalven slaktet, da han kom hjem igjen og han fikk den beste kledning. Dette viser at Gud har utvalgt de som tror på Jesus, og ikke de som har gjerninger, og levd et fint liv.

*Og Sjælen faar sin Prydelse, Den Krone, som er sagt,
Retfærdighedens Brudekrans Og saa den hvide Dragt
|: Med salig Fryd og evig Fred :| Nær Herren Zebaot!*

Den som seirer

Vi leser om menigheten i Sardes i Åpb.3. *”Men du har noen få navn i Sardes som ikke har sølt til klærne sine. De skal gå med meg i hvite klær, for de er verdige til det. Den som seirer skal på samme vis bli kledd i hvite klær. Jeg skal så visst ikke utslette hans navn av livets bok, og jeg vil kjennes ved hans navn for min Far og for hans engler.”* (v.4.5). Seieren består i å eie Jesus. Det er ikke fordi at de selv er verdige til det, eller at det har lykket bedre for de enn andre mennesker. Det er fordi at Jesus er blitt alt for det menneske, og at de må eie Ham.

Når du ser på deg selv, så tenker du på eventyret av H. C. Andersen *”Keiserens nye klær”*

Den handler om en keiser som bestilte et antrekk som skulle være så fint at det kun var verdens klokeste øyne som skulle kunne se dem – og han marsjerte stolt ned hovedgaten uten klær! Han hadde ikke klær på seg i det hele tatt. Det var bare innbilning. Du sier, min kristendom er vist bare innbilning, fordi at jeg kan ikke se min kledning. Nei, du kan ikke se den, men Gud kan se den. Denne kledningen har ikke du på deg på grunn av andre mennesker, men på grunn av Gud.

Det skal syne seg på den siste dag, at det er kun de som er kledd i denne kledning som er funnet verdig til å være med i det fullkomne Guds rike.

”Deretter så jeg - og se: En stor skare som ingen kunne telle, av alle folkeslag og stammer og folk og tungemål. De stod for tronen og for Lammet, kledd i lange hvite kjortler, og med palmegrener i sine hender. Og en av de eldste tok til orde og sa til meg: Disse som er kledd i de lange hvite kjortler - hvem er de? Og hvor er de kommet fra? Jeg sa til ham: Herre, du vet det! Og han sa til meg: Dette er de som kommer ut av den store trengsel, og de har tvettet sine kjortler og gjort dem hvite i Lammets blod. Derfor er de for Guds trone og tjener ham dag og natt i hans tempel, og han som sitter på tronen, skal reise sin bolig over dem.” (Åpb.7,9,13-15).

Merk deg at det står *”de har tvettet sine kjortler og gjort dem hvite i Lammets blod”* Hvordan kan ting ble hvite i blod? Det er helt ulogisk. Hadde vi vasket klærne våre i blod hadde de blitt røde. Hvordan henger dette sammen? Det står i Jes.1,18 at våre synder *”er røde som skarlaget”*

Før vi fikk digitalkamera til å ta bilder med, var det fotokamera med filmrull i. En kunne fremkalle filmen selv i et mørke rom. Det var viktig at det var mørkt der så det ikke ble lys på filmen. Da hang det bare en rød lyspære i taket. Hva skjedde når du gikk inn der med røde klær? Når det røde lyset møter de røde klærne, blir klærne hvite.

Det er bare et sted jeg kan være hvit og ren for Gud, det er at jeg renses i hans blod.

Så får jeg oppleve det som står i Salme 45 at *”overmåte herlig er kongedatteren der inne. Hennes kledning er gjennomvevd med gull. I fargerike klær blir hun ledet fram til kongen. Jomfruer, hennes venninner, følger henne, de føres fram for deg. De ledes fram med fryd og jubel, de går inn i kongens slott.* (v.14-16). Fordi bruden var kledd slik, fekk hun gå inn i kongens slott. Så er vi innenfor og berget for alltid.

